

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

II. De Baptismo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

4. Ratio faret. i. Sacraenta sunt instituta ut dent certitudinem remissionis peccatorum. Non *Infallibilem*, ut hæretici volunt, Luth. *de Capt. bab. c. de bapt.* Klem. &c. Nec tamen *dubiam*; sed *Moralem*; quoad nos, qui ponere obicem possumus; quoad Sacramentorum autem efficaciam ex opere operato. *Certam* infallibiliter, ob Christi institutionem. Cui tamen & in conferentis intentione defectus accidere potest. Quare ea operantur non solum obiectum repræsentando, sed vere efficiendo.

2. Quia Verbum prædicatorum facit fidem, *Fides enim ex auditu est*: Rom. 10 at Sacraenta prærequirunt, saltem in adultis A&8. *Sic credis et totum corde, licet baptizari*. Itaque hæc quid conferunt, quod prævia fides non contulerat reale ac necessarium.

3. Quacunque lingua non intellecta dentur Sacraenta, efficaciter dantur; at verbum non intellectum nil excitat fidem.

Non ergo operantur more concionis, sed modo ex ipsis manante. Caluinus *Ist. 4. c. 15. §. 15.* Melanch. in *Loci de bapt. istudi*: *Ego te baptizo &c.* Sic exponere coguntur: *Ego te scilicet tibi remitti peccata. Vnde meum Luther. cal. p. 3. q. 13.*

QVÆSTIO III.

An, & quale quid sit Character Sacramentalis?

HÆRESIARCH. IAN. VVICLEFVS, teste Thoma Valden. 10. 2. *de Sacram. c. 109.* dicit: Charactem Sacramentalem nec affirmat Scriptura, nec ratio probat.

CALVINVS in *Antidoto* *sess. 7. Cán. 9.* Kemnius & Heshusius &c. Lutherani similiter.

PAPISTA. At Scriptura eum affirmat, in meo *Antichristop. 3. q. 6.* Et ratio, in meo *Luther. caluin. par. 3. quest. 15. & 16.* probat eundem: & assertunt S. Patres hic,

S. Dionysius lib. de Ecclesi. hierar. cap. 2. *Baptizatum diuina Maiestas in sui consuetudinem admittit, eique lucem suam perinde ac signum aliquod tradit.*

S. Cyril. in *Catechesi 4. Sp. Sanctus tempore baptismi animam tuam obsignat.*

Basil. *Orat. 13. Quomodo vendicat te Angelus sibi: si non agnoverit signaculum?*

Chrysost. hom. 2. in Eph. *Characterem Sp. Sancti nos insignavit. Signati sunt & Israelites; sed circumcisio notata, ut peccata nos autem ut filii, Spiritu Sancto.*

Aug. lib. de bapt. c. 1. dicit datum in hæretico baptismo characterem, sed iam conuerso, *agnoscipotius, quam improbari.*

DE BAPTISMO.

QVÆSTIO IV.

Quæ Materia sit & Forma debita Baptismi?

I. **H**ÆRESIARCH. I. MANICHAET, teste Aug. *de her. c. 46.* execrabantur aquam: quod corpora omnia à diabolo procreata dicarent;

2. *Martianista*, quod a malo principio.

3. *Seleuciani*: quod aquæ baptismus esset Ioannis: Christi in Sp. S. & igne teste Aug. *de her. c. 59.*

4. *Iacobiti* ideo fecero candente crucem frontibus inurebant: teste Luxenburgio *in catalo. her.*

5. *Pauliciani* pro aqua substituebant hæc verba: *Ego sum aqua vina.*

LUTHERVS in Symposiaco c.17. interrogatus, an, deficiente aqua, possit baptizari in lacte, aut cereuisia? aiebat, Diuino committendum iudicio. Dein: Posse baptizari in omni, quod balneum dici potest.

PAPISTA. Conc. Trid. sess. 7. can. 2. definit aquam naturalem veram, et si accidentaliter mutatam. Sic Scriptura Ioan. 3. Nisi. &c. ex aqua & Sp. S. A&t. 8. Ecce aqua quis prohibet baptizari. &c. Vide meum Antichristum p.3. q. 8.

HÆRESIARCH. I. Gnostici, teste Irene lib. 1. e. 18. baptizabat in nomine Ignoti Patri, in veritate Matris omnium, & in nomine descendenti IESV.

2. Cataphryges non baptizabant in nomine Pa. & Fil. & Sp. S.

3. Ariani; In nomine Patris, per Filium, in Sp. Sancto.

4. Eunomiani baptizabant in Domini mortem.

5. Græciti: Baptizatur N. Ierurus Christi in nom. &c. Damnantur in Conc. Lateran non ob suam formam seu malam; sed quod nostrâ baptizatos rebaptizabant.

LUTHERVS I. de Capt. Baby. c. de bapt. Ratus est baptismus, quibuscumque verbis detur, dummodo in nomine Domini non hominis detur. Imò quoconque nomine, et si vel diaboli; modo suscipiatur in nomine Domini. COMMUNIS Luth. docet forma visitata vtendum; ut necessarium non esse. Sic & Cinglius, Brentius. &c. Vide in meo Lutherio-cal. p.3. q. 20.

PAPISTA. Forma baptismali Christo est insinuata, Mat. 28. Evidenter tamen doceri non posset verbatim, nisi esset declarata ab Ecclesie Traditione. Qua nititur Conc. Trid. sess. 7. Can. 2. Consule meum Antichristum p. 3. q. 8. Et Lutherio-cal. p.3. q. 20.

QVÆSTIO V.

An Baptismus sit ad salutem necessarius, & quantum?

HÆRESIARCH. I. PELAGIANI, teste Aug. I. de hebreo, c. 69. negabant baptismum necessarium ad regnum.

missionem pec. ori. sed ad afflictionem regniciab. sis.

2. VVICLEVS, teste VValden. to. 2. c. 96. Nec ad latum esse necessarium.

ZVINGLIUS, Bucerius, CALVINVS, &c. dicitur vtrumque. Vide in Lutherio-cal. p. 3. q. 21.

PAPISTA. Est: Non solum praepositi sed & Medij necessitate. Ioan. 3. Natus renatus. &c.

Hoc, similiaque, S. Traditio de naturalis Aquæ necessitate semper intellectum, & intelligit. Nec Fidelium filij nascuntur Sancti, vt baptismo non egeant hanc enim hæresin iam olim damnatam in Conc. Carthaginensi & Mileuitano testatur S. Aug. ep. 90. & 92.

Esto: dicantur nasci cum reatu pet. orig.: non tamen imputari eis, vt Sanctorum filij:

1. Tales erant & Cayn, Cham, Esau; Hos tamen, Roman. 8. Deus odio habuit.

2. Deinde è fidelibus sancti nati, erunt omnes prædestinati: at hoc non est ergo nec illud: Aut si non sint prædestinati, ergo nec sancti nati fuerint, sed ab altero reprobati; & sic fidelium esse filios nil iuvat.

Istud autem fundamentum eorum Gen. 17. Ero Deus tuus, & Seminis tui: universale est, & abolutum, non conditionatum, seminis tui, sc. si prædestinati sint.

3. Demum Eph. 2. Omnes nascimur filii: id est, culpæ ac pœnæ obnoxij eramus nati: non sumus, quia iam abluti & sanctificati sumus. Rom. 5. In quo omnes peccaverunt. 1. Cor. 15. Christus pro omnibus mortuus est: ergo omnes mortui sunt.

QVÆ.

QUÆSTIO VI.

An baptizandi sint Infantes?

HÆRESIARCH. Anonymi ex iterunt tempore Bernardi, i. so teste ac refellente, serm. 66. in *Cant & Epist. 40.* qui præfracte negabant.

Ex LUTHERANO factus ANABAPTISTA prius Balthasar Pacimontanus, anno 1527. ait Ochles in *Actis Lutheri*: negavit quemquam baptizandum ante a tatis annum XXX. Sed rogus eum huius Viennæ. Contra scripsit Lutherus & Calvinus. &c. Vide *Lutherocalvin. p. 2.* q. 23.

PAPISTA. i. Mandatum est Domini, Mat. 19. *Sinete parulos ad me venire;* comprimis baptizandos. Atque tamet si Anabaptistæ hic tricentur, Domini humilitatem in statu a pueri commendasse, vt Augustinus loquitur; simul tamen indicavit, infantilem ætatem à cælorum regno haud esse aliam: *Taliū enim, tum ætate, tum humilitate, est regnum cælorum,* quales scil. afferebant ad eum infantes.

2. Orig. l. 5. in Rom. 6. Ecclesia ab Apostolis TRADITIONEM accepit, etiam paruulis dare baptismum.

Idem Aug. l. 4. de bap. c. 24. Et l. 1. de pec. mer. c. 26. ait, Pelagianos non ausos fuisse negare baptismum paruolorum; quod viderent nimis aperte pugnandum fuisse cum tota Ecclesia.

3. Ratio suppetit. Quia Infantes salvi esse possunt: Mat. 19. *Taliū est enim regnum cælorum.*

Si namque peccati Adæ participes esse queunt; cur non & gratia Christi? At qui extra Ecclesiam non est nulli salus; nam Mat. 12. *Qui non est tecum; contra me est.*

Vnde Cypr. l. de Vnit. Eccl. Non habet Deum Patrem, qui non habet Ecclesiam matrem.

Ergo intrent paruuli Ecclesiam oportet. Hoc, nisi per baptismum, facere non valent. Quos enim, Rom. 8. prædestinavit, hos & vocauit, per Ecclesiam: quos vocauit, hos & iustificauit, per baptismum: quos iustificauit, hos & magnificauit, per regnum cœlorum.

Ita Act. 2. *Qui receperunt verbum, baptizati sunt, & apposite sunt animæ circiter 3000.*

2. Ratio. Quo minus saluentur infantes baptismō, non est impedimentum.

1. Ex parte prohibitionis diuinæ; Nam Sacramentum penderet ex diuina institutione.

2. Non à parte Ministrorum, qui tam infantem tingere, quam adulterum potest.

3. Non à parte suscipientis: in quo adulto fides actualis requiritur: in paruulo non; quia non habens actualem auersionem voluntatis à Deo, non egredi actuali conuersione ad Deum ut adulatus: nec vitium liberiarbitrij habet, per quod actualiter operetur adhuc, ut adulatus; cui dicit Augustinus: *Qui fecit te sine te: non saluabit te sine te.*

4. Non ex parte Ecclesie ius in baptizatum acquirentis: hac enim adiuuat ad salutem multis modis.

QUÆSTIO VII.

An baptismus verè tollat peccata?

HÆRESIARCH. i. ORIGENISTAE sub annum 393. exorti, damnati anno 398. in Conc. Alexandrino,

Dd 3

dino, negabant baptismō peccata tolli; sed tegi dū taxat: teste S. Epiph. her. 64.

2. MASSALINI dām batam refūscitarunt; Sed dānatur & ipsi in Conc. Orie tāli anno 4. 7. Theodo-
rexo l. 4. de fabula bar. Alij eandem renouarunt sub
annum 597. tempore S. Gregorii, ut pīlē refert lib. 9.
epist. 39.

LUTHERANI pariter ac CALVINIANI idem
asserunt per tuicriter. V. Lutherico. c.p. 3. q. 25.

PAPISTA. Baptismus stirpitus de-
bet, tollitque peccata; teste multiplice
Scriptura. Eph. 5. Mundans eam lau-
cro aquā in verbo vitæ. Ezech. 36. Mun-
dabimini ab omnibus iniquitatibus vestris.

2. Enim uero, 2. Cor. 6. Quae societas
luci ad tenebras? Quae participatio iustitiae
cum iniquitate? Quae conuentio Christi ad Be-
lial? Qui consensus Templi Domini cum iido-
lo: Vos enim estis templum Dei vini.

At vero. Sap. 14. Odio est Deo impius, &
impietas eius. Pl. 44. Dilexisti iustitiam, &
odisti iniquitatem.

Quare delet eam per lauacrum aqua in
verbo vite.

QVÆSTIO VIII.

An baptismus reddat homines impec-
cabilēs?

HÆRESIARCH. Dux hic olim hereses.
I. IOVINIANI, teste Aug. l. de her. c. 82. Ba-
ptizatum esse impeccabilem: hq; peccet; non
esse tinctum nisi aqua.

Quia, 1. Ioan. 3. Omnis qui natus est ex Deo, pec-
catum non facit; quia semen ipsius in eo manet, &
non potest peccare; quoniam ex Deo natus est.

II. Anonymi tempore Augustini, vt ait l. 21. Cuit. c.
25. docebant, baptizatos non posse damnari, ergo per
diuini mēriū modo ab Ecclesia non deficerent.

LUTHERVS Posteriorem in nouauit errorē
Priorem CALVINVS Iouinianizans.

Vide meum Lutherico-calvin. parte 3. question.
26.

PAPISTA. Damnata est vtraq[ue]
hæresis: vt Inimica verbo Dei: Refuta-
ta que iam olim ab Hier. & Augustino
Ipseque eas refutat experientia; ades
multi verè credentes apostatarunt
Multi apostatae resipiscunt, & quando
que reciduant, Proinde, qui stat, vide
ne cadat.

Nam, 1. Tim. 6. Radix omnium mali-
rum est cupiditas: quam quidam appetente,
errauerunt a fide. Gal. 3. O insensati Galate,
quis vos fascinavit non obedire Veritati? ci-
5. Currebatis bene. &c. Euacuati estis a Chri-
sto, qui in lege iustificamini: gratia excedit.
&c. Persuasio haec non est ex eo, qui vocat vo-
qui autem conturbat vos, portabit iudicium.
Ecce gentem apostatricem.

QVÆSTIO IX.

Baptismus Christi, & Ioannis an idem
fuerint Sacramento &
efficacia?

HÆRESIARCH. Petilianus Donatista, refek-
ter eius S. Aug. l. 2. contra literas Petilian. 32. 34. 37. assertur Vnum esse veriusque quin tres Ba-
ptismos distinguebar, Ioannis in aqua, Christi in Spi-
ritu, Paræcl. tuncigne.

LUTHERANI & CALVINIANI. Lutheroco-
cepto, vnum vtrumque fuisse volunt. Vide
meo Lutherico. c.p. 3. q. 31. 32.

PAPISTA. Iustum anathema in
Petilianistas nouos intorsit Conc. Trid.
sess. 7. Can. 1.

Nec enim Ioannes baptizabat in no-
mine S. Trinitatis; quippe cuius ipse
autor esset:

Sanctus Basilius orat. 13. de bapt. Io-
annes penitentia baptismum predicabat; Do-

minus

minus excellentius adoptionis filiorum: Initiatorum erat Ioannis baptisma Christi, perfectorum.

Illud à peccato auocabat; istud cum Deo coniungit, & familiarem reddit.

Tertul. lib. de bapt. humanum vocat, non caelestem.

Et baptismus paenitentiae erat quasi Candidatus sanctificationis.

Calvinus contemnit Patres: Kemnitius ait parui referre, esleque in medio relinquendam questionem.

DE CONFIRMATIONE.

QVÆSTIO X.

An sit Sacramentum Confirmationis?

HÆRESIARCH. I. NOVATIANI sub annum 254. Hæcoorti, damnati anno 255. 258. 259. 326. in cæteris, teste Theodoro lib. 3 hæret. fabularum ait: Paenitentiam à suo conuenienti arcentem penitus; & ijs, qui ab ipsi singuntur, scerum Christi non prebent.

Quocirca eos, qui ex hac heresi Corpori Ecclesiæ coniungantur, benedicti Patres vngi iusserunt.

Causa spreti S. Christiani erat, quia Novatianus, sicut Euseb. hist. 1.6. c. 33. decumbens æger baptizatus est, & postea ceremonias suppleri spretuit.

2. DONATISTAS item iniurij fueront in S. Christi.

ma: teste Optato lib. 2. contra Parmenianum,

3. Item & Ariani spreuern idem. Waldenses id plane exauctorarunt; teste Aenea Sylvio in hist. Boem.

4. Wicelius similiter, non tam id respuit, quam negauit e Scriptura probari posse: arguitque Catholicos.

LUTHERVS in Capt. bab. cap. de Confirmatione, negat eam verum esse Sacramentum: posse tamen ait recipi pro ceremonia.

KEMNITIUS par. 2. Exam. pag. 320. præscribit circa eam sex, & ea extra Scripturam. Vide Luther. ca. p. 3. q. 36.

CALVINVS similia.

PAPISTA. Verum, & propriè dictum est Sacramentum Confirmationis.

1. Teste Scriptura, in meo Antichristo p. 3. q. 16.

2. Testibus Papis primis, ut S. Clemente, lib. 3. Constat. cap. 10. 16. 17. S. Urbano epist. decretali, S. Cornelio Mart. S. Melchiade Mart. &c.

3. Sic antiquissima Concilia; ut Elberdinum Can. 38. Arelatense 1. & II. Laodicenum, aliaque per varias orbis oras.

4. Consensus Patrum communis ac perpetuus.

QVÆSTIO XI.

Quis Confirmationis sit Minister?

HÆRESIARCH. VVICLEFVS l. 4. Triologic. 14. ethi

vel esse negat Sacramentum; tamen, si foret, non

pertineret ad solos Episcopos.

LUTHERVS Kemnitius p. 2. Exam. pag. 324.

CALVINVS Inst. 4. c. 19. §. 10. id ipsum cæteri omnes: præsentim, cum vix ullam Episcopos inter & presbyteros differentiam agnoscant. Vide Luther. c. p. 2. q. 40.

PAPISTA. Ordinarius, est Episcopus; extraordianarius per dispensationem esse & Sacerdos potest, ex potest. te, non Iurisdictionis; sed Ordinis sacerdotalis, cuius Character est signum pacti Conditionati, & inchoati.

1. Ratio illius: Quia Confirmatione est complementum & perfectio Baptismi; ideo par est, ut à primario Ministro detur